Rozmarné léto – VLADISLAV VANČURA (*1891 †1942)

<u>Téma a motiv:</u> Konfrontace všedního života ospalých Krokových Varů s neočekávaným estetickým

prožitkem; léto, láska, přátelé, počasí, kouzla

Časoprostor: malé město Krokovy Vary na řece Orši během 3 letních (deštivých) dnů

<u>Kompoziční výstavba:</u> chronologický děj; krátké kapitoly s nadpisy

<u>Literární druh a žánr:</u> druh: epika | žánr: humoristická novela | forma: próza

<u>Vypravěč:</u> objektivní | er-forma

Postavy: mistr Antonín Důra - starší muž, majitel venkovní plovárny v lázeňském městečku,

záletník, stará se o své tělo, lidské tělo je pro něj nejdůležitější, svoji ženu už ani nemá rád

Kateřina Důrová – nepřitažlivá žena, manželka Antonína, není šťastná v manželství, rázná

Kanovník Roch – největší mravokárce, ale sám je okouzlen Annou **major Hugo** – přítel Antonína, vášnivý rybář, také podlehne Anně

Anna – mladá krásná dívka, nejspíše partnerka Arnoštka, pomáhá Arnoštkovi při

vystoupeních – vybírá peníze

<u>Vyprávěcí způsoby:</u> přímá řeč (více než polovina textu) – opomíjí uvozovky

Typy promluv: pásmo vypravěče (dozpívav, znamenaje), dialogy

<u>Jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku:</u> Jazyk je spisovný, složitý, **archaismy** (*řkouc, sňala, hoře,*

protimluva, vizte), plný přechodníkových vazeb (dozpívav) a dlouhých souvětí. **Chybí zde uvozovky**, někdy i dvojtečky, čárky, otazníky u přímé řeči; **poetismy** = básnická přirovnání

<u>Tropy a figury a jejich funkce ve výňatku:</u> **metafory:** *myšlenky se vystřídaly v sledu míšených karet*

perifráze: s prstem, jenž hryže omletý řádek **inverze**: jenž maje jazykem ven vyplazen

epiteton: sloupec téměř neúplatný sotva se pohnul

řečnické otázky

Kontext autorovy tvorby: knihu napsal v roce 1926 na začátku své tvorby, patří k

drobnější próze, kterou Vančura napsal

1. pol. 20.stol. = česká meziválečná próza, imaginativní próza

O autorovi:

- český spisovatel, dramatik, filmový režisér
- dětství prožil na venkově → láska k přírodě a koním
- studia práv, poté medicíny
- členem a prvním předsedou literárního hnutí <u>Devětsil</u>
 - Devětsil byl český levicový umělecký svaz, který působil v letech 1920-1930
 - Členi: Artuš Černík, Josef Frič, Josef Havlíček, Adolf Hoffmeister, Vladislav Vančura, Karel Vaněk, Karel Veselík, Alois Wachsman
- V roce 1929, poté co Jaroslav Seifert a Vančura spolupodepsal s dalšími spisovateli Manifest sedmi byl
 Seifert na návrh Julia Fučíka z Devětsilu vyloučen.
- Osvobozené divadlo:
 - Osvobozené divadlo byla pražská avantgardní divadelní scéna založená jako divadelní sekce
 Devětsilu v závěru roku 1925 a oficiálně vystupující od února roku 1926
 - Jeho počátečním cílem byla kritika společnosti, divadlo bylo silně levicově orientováno
- r. 1929 odešel z komunistické strany
- v květnu 1942 zatčen a poté zastřelen v Kobylisích
- v roce 1946 jmenován in memoriam národním umělcem

Dílo:

- Pekař Jan Marhoul román o osudech dobrotivého pekaře, který dává na dluh, až zkrachuje
- Markéta Lazarová historický román z období středověku
- Konec starých časů román, jež se odehrává po 1.světové válce

Literární / obecně kulturní kontext:

Jedná se o spisovatele poetismu působící v meziválečném období

POETISMUS

- jediný avantgardní mezinárodně uznávaný umělecký směr českého původu
 - vytvořen r. 1924, skončil po r. 1930, kdy autoři přešli k surrealismu
 - inspirace dadaismem = umění bavit se a žít
 - tvůrčí metodou je hra, řada volných asociací
 - rozpustilost, parodie, zlehčování
 - exotické motivy, cestování, lidová zábava (cirkus, pouť), velkoměsto
 - asonance = shoda samohlásek na konci veršů, bez ohledu na souhlásky
 - snaha být zcela apolitický

Autoři poetismu:

Karel Teige (stať Poetismus), Vítězslav Nezval (stať Papoušek na motocyklu)

Imaginativní (básnický) proud

- kombinace archaismů, knižních slov, jadrných slov, obratů lidového jazyka
- šroubovité větné konstrukce
- výrazná role vypravěče, který se čtenářem komunikuje, oslovuje ho
- často postavy, které si naplno užívají života přímočaré, přímé

Autoři imaginativní prózy:

- zástupci jsou Karel Schulz a Karel Konrád, ale pouze částí své tvorby
- jediným ryzím představitelem tohoto proudu je právě Vladislav Vančura

Autoři, kteří tvořili v meziválečné době:

Německy psaná literatura u nás: Franz Kafka (Proces, Proměna, Zámek)

Vladislav Vančura (Rozmarné léto, Markéta Lazarová, Konec starých časů) - avantgardní proud, Ivan Olbracht = levicově orientovaný (Nikola Šuhaj, loupežník, Žalář nejtemnější) - levicově orientovaný Imaginativní próza: V. Vančura = básnická próza

Obsah:

Příběh se odehrává v lázeňském městečku Krokovy Vary během tří deštivých červnových dní. Ústředními postavami je trojice mužů - plavčík Antonín Důra, který provozuje říční lázně na březích Orše, kanovník Roch, sečtělý učenec, a major Hugo.

Přátelé tráví nepovedené léto a většinu svého času obšírnými a malichernými debatami. Antonín Důra je ale kvůli mizernému počasí ve špatném rozmaru, lidé se nechodí koupat a plavčík je ve finanční tísni. Jeho náladu mu nikterak nezlepšuje jeho žena Kateřina - obtloustlá a ošklivá ženština, která je téměř vždy kyselá. Vzruch do ospalého městečka vnese až kouzelník Arnoštek se svou schovankou Annou. Uspořádají několik kouzelnických představení a celé město se jim obdivuje. Antonín, kanovník i major se zblázní do krásné Anny, která je ale přitažlivá stejně jako vypočítavá, a pouze si se všemi třemi muži hraje. Postupně každý z nich s ní stráví noc. Kateřina manželovu nevěru ale odhalí a uteče za Arnoštkem, se kterým se rozhodne žít v jeho maringotce. Důra si z toho pranic nedělá, naopak je rád, že se manželky zbavil. Při posledním představení ale Arnoštek spadne při akrobatickém vystoupení z provazu a pochroumá si záda. Anna, když vidí, kolik lidí se sešlo, uspořádá představení místo něj a promenáduje se před obecenstvem pouze v krátkých šatičkách. V tu chvíli Kateřina prohlédne, znechutí se jí nestydatý život komediantů a odchází zpátky ke svému manželovi.

Nakonec se všechno vrátí do starých kolejí - Arnoštek s Annou odjíždějí, Antonín se opět věnuje své nejmilejší činnosti, tělesným cvičením, kanovník Roch se znovu zahloubá do svých učených knih a major Hugo pokračuje se svou topornou důstojností ve vzpomínání na svou zašlou slávu.